

Barraca de la Costa d'en Comes II

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Costa d'en Comes

Coordenades:

Latitud: 41.28392
Longitud: 1.77999
UTM Est (X): 397836
UTM Nord (Y): 4570993

Classificació

Número de fitxa: 08231 - 280
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVIII-XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: En estat ruïnós.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08231A002000410000LG / 08231A002000410001BH
Autoria de la fitxa: Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dj., 04/11/2010 - 01:00

Descripció

Barraca de vinya situada en una zona boscosa al sud del Mas d'en Giralt. És una edificació formulada com un corral, pel que queda tancada per un mur perimetral. Té la planta exterior circular i l'interior rectangular, amb el mur posterior que es correspon amb el del baluard, i està construït amb la tècnica de la pedra seca. La tipologia constructiva de la barraca era de falsa volta troncocònica, malgrat que es troba enderrocada. La porta d'accés té la llinda de pedra i els brancals de pedres escairades de majors dimensions. El baluard és de planta rectangular i té una alçada d'uns dos metres. Les pedres de les cantonades estan escairades.

Observacions:

Segons un testimoni gràfic de quan es trobava dempeus, davant la barraca hi havia els arcs de pedra característics dels corrals. Alguns ribetans la coneixen com la barraca del castellet. Es correspon amb la barraca R37 de la publicació "Les barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf".

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

ARTIGAS, R.; CAMPS, A; PASCUAL, J. (2003). Barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf. Sitges. Ajuntament de Sitges.
MIRET, M.; RIU-BARRERA, E. "Les barraques de vinya de pedra seca de Sant Pere de Ribes". Miscel·lània penedesenca. Vol, 23 (1998).

